

— Jak Vánoce málem ani nezačaly —

Vrátíme se úplně na začátek, tam kde to všechno začalo... Nebo nezačalo? Na obloze se objevila kometa přelétající nad městem Betlémem. Všichni věděli, co to znamená. On se narodil. Všem to dělalo radost. Postupně se nashromáždili v Betlémě, aby ho spatřili a přinesli mu dary. Až na jednoho, ten měl v úmyslu něco úplně jiného. Napohled to byl jen jeden z mnoha, kteří ho mezi prvními chtějí poctit svou návštěvou a obdarovat ho. Tak to ale vůbec nebylo. V hlavě měl plán... Plán, jak změnit historii lidstva. Byl to starý a pomatený věstec, kterého již kdysi vykázali z paláce za to, že nevěstil pravdivě. Vyvěstil, že pokud se Ježíšek dožije více než roku, lidstvo podlehe zkáze, jen jedním z dalších, ale místo mělo zakusit, avšak jeho plán se činu.

Jen si představte, jaké by to bylo, kdyby Ježíšek opravdu skončil. Možná by nebylo žádné Vánoce ani žádní tři králové. Rodiče by teď nelítali po obchodních centrech, aby kupovali dárky. Děti by si nepsaly žádné seznamy, s dárky ani nevykládaly žádné seznamy. Čokoládu a den po dni by se netěšily na 24. prosinec. Pro některé je to radostné pomyšlení, pro jiné noční můra. Budme rádi za to, co máme.

■ Anna Boháčová, 8. A

— Den otevřených dveří —

V sobotu 30. 11. se na naší škole konal tradiční **den otevřených dveří**. Dorazilo mnoho návštěvníků z řad rodičů žáků současných i budoucích, přátel školy nebo třeba též absolventi. Během příjemného dopoledne se v **ukázkových hodinách** na prvním stupni a v šestých třídách mohli rodiče seznámit s některými metodami výuky nebo se podívat, jak se jejich děti během ukázkové hodiny zapojují do výuky.

Škála nabízených ukázkových předmětů byla široká: český jazyk, matematika, anglický jazyk, zeměpis, prvouka, pracovní činnosti, tělocvik – včetně ukázek ve školním bazénu –, výtvarná výchova, ale také třeba prezentace cvičení z robotiky (která se postupně na naší škole zabydluje). Děti se ve všech hodinách snažily zapojovat, a pokud tam měly své rodiče, jistě si vysloužily od nich pochvalu (kantoři s nimi spokojeni mohli být rozhodně).

Součástí dne otevřených dveří byla také **sbírka ošacení a školních pomůcek** v rámci akce „**Děti dětem**“, kdy shromážděné předměty, které ochotní návštěvníci přinesli, byly poté předány charitativní organizaci *Šatník*. Ta sbírku využije ve prospěch potřebných (například matek-samoživitelek apod.).

Návštěvníci si rovněž mohli ve vstupní hale školy zakoupit několik druhů drobných **dekoračních předmětů** z keramiky a dalších materiálů. O zpříjemnění sobotního dopoledne se vedle již předvánoční výzdoby školy postaral také personál školní kuchyně, který připravil v prostorách jídelny malé **sladké pohoštění**.

Dle průběžných ohlasů mezi zúčastněnými žáky a pracovníky školy na jedné straně a návštěvníky na straně druhé se akce vydařila a přispěla k posílení povědomí o naší škole mezi rodiči a širší veřejností.

■ ms

— Základní umělecká škola — Střezina

V Hradci Králové asi není nikdo, kdo by neznal Základní uměleckou školu Střezina, která sídlí v bývalé Základní škole Jih. Škola nabízí nepřeberné množství oborů a na své si zde přijde opravdu každý. Probíhá zde pravidelná výuka výtvarné, literární-dramatické, taneční a hudební výchovy. Výtvarka se od šesté třídy specializuje na další zaměření a připravuje i ke studiu na uměleckých školách. Zájemci mohou navštívit i jejich celoooborovou výstavu.

Divadlo se vyučuje v budově Jesličky, kde probíhají pravidelná představení pro veřejnost. Představení *Kosprda 1*, pod vedením paní učitelky Jiřiny Krtičkové, se letos stalo vítězem celostátní divadelní soutěže „Prkna“.

Od mala jsem se zajímala o herectví a chtěla jsem to zkusit. A když mi kamarádka řekla, že chodí do ZUŠ Střeziny, že tam hrají a že je to fakt super, rozhodla jsem se to vyzkoušet. Moc se mi tam líbí a vystoupení na divadelních prknech mě okouzlo.

Dalším oborem je hudební obor. Samozřejmě jsou zde zpěv a výuka hry na klavír, varhany, flétnu, trubku, housle, ... Je zde několik školních orchestrů i populárních hudebních skupin.

Velmi oblíbený taneční obor je rozdělen na tanec klasický, současný, lidový a step. Klasiku zastupuje soubor *Špičky*, lidovku folklorní soubor *Peciválek*, současný tanec má soubor *Naboso* a stepaři vystupují pod názvem *Fidgety Feet*.

Všechny soubory jsou zvány na velké akce, které pořádá město Hradec Králové, ale i jiná města. Počet žáků ve všech oborech přesahuje dva tisíce, čímž se Střezina řadí mezi největší školy svého typu v České republice. Bývalý ředitel Karel Šust letos dostal medaili města za svoji práci a dlouholeté úspěšné vedení školy.

Školné se pohybuje od 1 000 do 2 500 Kč za pololetí dle oboru. Po vyplnění přihlášky je uchazeč pozván k přijímací zkoušce, která se skládá před komisí.

■ **Veronika Štěpánková, 7. B**

— Černá hora —

Dnes vám dám tip na výlet. Začátek je u Pece pod Sněžkou a konec jsou Janské Lázně. Dobré je si cestu předem nastudovat. V Peci si můžete koupit mapu, anebo si ji také můžete stáhnout do telefonu. Z autobusové zastávky v Peci cesta vede po modré, vyjdete na rozcestí ski areálu. Tam se jde dál po modré a začíná velký kopec nahoru. Cesta nahoru vás zavede k horskému hotelu Žižkova bouda. Když se otočíte, uvidíte Sněžku. Pokračujete dál po modré, až přijдете k další boudě, to je Husova

bouda. U ní je malá dřevěná budka Krakonoše kde se dá po cestě nahoru natočit malinovka. Majitelé věří na poctivost zákazníků, a že sami hodí uvedenou částku do budky. Poctivě se do ní hodí peníze. Zde si můžete dát první svačinu. Po svačině se jde směr Pražská bouda. Od Husovy boudy se to dá zkrátit přes louku podél lesa. Napojíte se na žlutou a dojdete k Pražské boudě. Když půjdete dál, narazíte na Kolínskou boudu. Mají tam v ohradě lamy a malé kozy. U Kolínské boudy se sejde na červenou. Dojde se na přístřešek Václavák a zde si můžete projít Černohorské rašeliniště – je velmi krásné a okouzlující. Ještě než zahnete na rašeliniště, můžete odbočit vpravo, chvíli půjdete a narazíte na slepou uličku s hezkou dřevěnou vyhlídkou a krásným výhledem na přírodu. To vás zavede k Pardubickým boudám. Poté půjdete po zelené, která vás dovede na rozcestí, pak cesta vede po modré až k hotelu Černá bouda od ní se jde dál k Sokolské boudě, pokračuje se po žluté a můžete se stavět na občerstvení k lanovce nebo můžete pokračovat po Černohorské silnici k Zinneckerově

boudě až na rozcestník. Nad Hofmanovou boudou se dáte na žlutou a ta vás dovede k Hoffmanově boudě. Narazíte na stezku korunami stromů. Napojíte se na zelenou, po které dojdete k lanovce a dál do Jánků na kolonádu. Zde si počkáte na autobus domů nebo si ještě můžete zajít na sladký dortík.

Výlet je dlouhý 15,7 km.

■ **Tereza Tejklová, 8. A**

— Tábor Borek u Miletína — DSJ camp

Na tento tábor, který byl založen v roce 2008, chodím už šestým rokem.

První písmena příjmení těch, kteří tábor založili, tvoří zkratku z názvu DSJ. Zakládal ho Pavel Dočkal (jednatel), Marián Janko (předseda, nyní vede tábor) a jako třetí Jiří Štarha.

Každý rok jsou tu nějaké hry, etapy – například *V zajetí osudu*: celý tábor je rozdělen na skupiny (tlupy) a má svého „tlupáka“; společně děláme úkoly, které nám zadávají.

Táborové hry nám někdy zabírají i celý den. Jsou tam noční hry, skupinky jsou podle věků, aby ti nejstarší šli jako poslední. Letos ty nejstarší zavedly do prostředí lesa a museli se dostat zpátky do tábora. Přitom si museli dávat velký pozor, aby nebyli hluchí – mohlo je totiž něco chytit. Mezitím, co ti nejstarší chodili po lese, my už jsme byli ve svých chatkách.

Další hra byla, že jsme celé odpoledne do večera chodili po lesích a loukách. Hledali jsme různé skryté, ale zároveň výrazné

věci, v nichž by mohly být potraviny, které jsme hledali.

Tábor je na čtrnáct dní, má i florbalové hřiště, bazén... V Borku jsme měli také diskotéku, poutě a samozřejmě nesměl chybět orientáček.

Letos ale došlo ke změně a DSJ camp tábor bude na jiném místě. To místo se jmenuje „Sluníčko v Trhové Kamenici“.

■ **Tereza Tejklová, 8. A**

— Kam se vydat? —

Pořád přemýšlíte, kam vyrazit ve volném čase v okolí Hradce Králové? Dám vám pár skvělých tipů!

Josefov

Jedná se o pevnost, která je postavena u Jaroměře, byla vybudována v letech 1780–1787 z podnětu císaře Josefa II., syna Marie Terezie, a sloužila na ochranu proti pruským vojskům. Moc si to užijete a nezáleží na tom, kolik vám je let. Dozvíte se mnoho o historii a uvidíte interaktivní tabule s dobovými ukázkami. Také se dozvíte, kolik bylo na stavbu spotřebováno cihel a kolik vážily a proč pevnost nebyla nikdy využita v boji. Také uslyšíte strašidelnou pověst o Ignáci. Pokud ale trpíte klaustrofobií (neboli strachem ze stísněných prostor), zamiřte raději jinam!

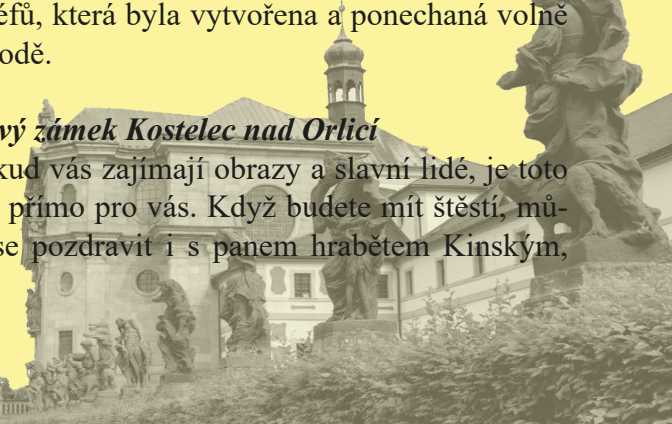

Hospitál Kuks

Kuks je dřívější nemocnice, v které dodnes můžete vidět starou lékárnu a mnoho bylinek. Tento barokní areál přitahuje bohatou sochařskou výzdobou od Matyáše Bernarda Brauna. Když by vám to přišlo málo, můžete navštívit Braunův betlém nebo bylinkovou zahradu. Najdete zde sochy vyjadřující různé lidské vlastnosti a nedaleko zmiňovaný Braunův betlém, kde je skupina soch a reliéfů, která byla vytvořena a ponechána volně v přírodě.

Nový zámek Kostelec nad Orlicí

Pokud vás zajímají obrazy a slavní lidé, je toto místo přímo pro vás. Když budete mít štěstí, můžete se pozdravit i s panem hrabětem Kinským,

neboť i sám pan František Kinský dělá oblíbené a velmi žádané prohlídky a po skončení potom následuje i autogramiáda. Vše je obohaceno životními vzpomínkami z hraběcí rodiny. Po v jarním období, můžete si prohlédnout i nekonečné koberce bledulí v zámeckém parku.

Nové Hradky

Jestli milujete staré motorky, bludiště, květiny a divadlo, tak tady musíte být! Děti tu mají dokonce i prolézačky, a rodiče určitě ocení posezení s pěknými výhledy. Součástí zámku je i obora s jeleny a daňky. Poblíž je jezdecká stáj a přírodní divadlo. A také labyrint, který ve svém jádru ukrývá sochu, kterou byste tady určitě nečekali.

Stezka Karla Jaromíra Erbena

Kdo upřednostňuje procházky přírodou, ten by si neměl nechat ujít stezku Karla Jaromíra Erbena v Miletíně. Trasa začíná u jeho rodného domu a vede na všechna oblíbená místa spisovatele. Stezka má několik zastávek; nejzajímavější pro mě byla socha Polednice a ukončit doporučuji ochutnávkou miletínských modlitbiček v cukrárně na náměstí.

■ Veronika Štěpánková, 7. B

Největší — knihkupectví — ve střední Evropě

Palác knih Luxor je místo, které bych si velmi přála navštívit. To je ten důvod, proč o něm dělám článek. Abych o něm šířila povědomí.

V paláci knih Luxor vás čeká ohromná hromada knih i všech možných věcí kolem nich. Pop figurky, věci na psaní, plyšáci, pokémoni, svíčky a mnohé další. V knihkupectví na vás dále čekají knihy snad všech žánrů. Od dětských knížek přes romány až k audioknihám. Na prodejně

je skladem až deset tisíc titulů. Mimo jiné zde najdete i kavárnu s výběrovou kávou v prvním patře. Původně dnešní Palác knih Luxor také dýchal kulturou. Dříve zde fungovala kavárna, střelnice, tančírna a podzemní divadlo. V roce 2002 se však budova přestavěla do podoby dnešního Paláce knih.

■ Anna Boháčová, 8. A

— Sport —

Mezi nejznámějšími sporty patří například fotbal, hokej, basketbal, volejbal či florbal. Tyhle sporty pomáhají mít dobré tělo a dobrou kondičku. Sporty mají aspoň nějaké aktivity a nemusíte ležet a koukat na televizi nebo hrát doma počítačové hry. Kvůli sportu můžete být někdy slavní a oblíbení, a jestli nebudete slavní, tak i přesto je sport důležitý pro vaše zdraví. Do sportu se řadí i nepohybové sporty, a to například šachy nebo profesionální hraní her (progaming). Sport má taky svoje vlastní pravidla, podle kterých se soutěží.

Já jsem jeden z těch, kdo dělají sport, a jeden z nich je fotbal. Začal jsem ho hrát od pěti let a už jsem toho zažil moc. Vyhrál jsem pár trofejí a nějaké medaile, které mám doted na výstavě (památku). Našel jsem si nové kamarády, párkrát jsem se zranil. Když mně bylo devět, tak jsem poprvé přestoupil do jiného klubu. Ten se jmenuje FC Nový Hradec Králové. Poznal jsem se tam s novými lidmi, potom se k nám přidal další klub FC Vysoká Nad Labem, protože nás bylo málo. Za tu dobu, co hraju fotbal, jsem se naučil, že mám být týmový hráč. A co vy – děláte taky nějaký sport?

■ Tomáš Liška, 9. D

— European Kids Athletics Games 2024 —

Tento rok se u nás v České republice v Brně v termínu 31. 8. – 2. 9. 2024 konaly Evropské dětské atletické hry. A já se spolu s naším atletickým týmem TJ Sokol Hradec Králové zúčastnil těchto velkých závodů.

Zahájení her začalo tím, že všechna družstva z celé Evropy se seřadila na ovál a postupně šla za sebou jako průvod a procházela před tribunou. Jakmile všechna družstva prošla, všichni se usadili a začala štafeta, již se účastnil chlapec a dívka z každé země a jejich úkol byl si předávat zahajovací oheň, který se po nějaké chvilce dostal do cíle a byl zapálen, a hry mohly tím pádem začít. Bylo to fakt zajímavé a byla tam úžasná atmosféra. Poté následoval ohňostroj a skončilo tím zahájení.

Další den se všichni ze svých příbytků přesunuli na stadion a každý už jel sám za sebe, takže si musel hlídat rozpis disciplín, což bylo celkem zmatené a náročné kvůli tomu, že tam bylo asi 5000 účastníků. Každý si mohl zvolit maximálně tři disciplíny plus štafetu, kterou neběželi všichni. Byly tam stánky s občerstvením a stánky se suvenýry. Také se překonalo pár rekordů těchto her – například ve skoku do výšky skočil skokan ročník 2009 přes 190 cm. Já jsem sice žádný rekord neudělal ani nic nevyhrál ve svých třech disciplínách, ale aspoň jsem zjistil, jak na tom jsou děti z jiných zemí a zjistil jsem to, že bych na sobě měl ještě zapracovat.

Po skončení dne všichni šli na svoje pokoje na internát a pak už bylo na trenérech, jestli nám dají volno, nebo jestli půjdeme trénovat. Naštěstí nám trenéři nechali vždycky dlouhý oddych, protože věděli, že to je náročné. Ale závody jsme si všichni užili naplno a byla to vážně dobrá zkušenost.

■ Jakub Vinopal, 9. D

— Slavnosti — královny Elišky

Také letos navštívila počátkem září (7. 9.) město Hradec Králové jeho patronka královna Eliška Rejčka. Na její počest byla udělána oslava v historickém centru města. Diváci na několika scénách bavili středověcí muzikanti, tanečnice, kejklíři a další komedianti. Pro hladové bylo přichystáno bohaté občerstvení. Součástí oslav byl též lidově-řemeslný jarmark a ukázky tradičních řemesel.

Je to tradiční historická slavnost, která se koná v Hradci Králové od roku 2002, vždy o prvním zářijovém víkendu. Byla jsem tam i já a moc se mi tam líbilo.

■ Anastasia Bun, 7. D

— K-pop —

Pod pojmem k-pop si hodně lidí udělá stereotypní obrázek nějaké bandy homosexuálních Číňanů tančících na pódiu. Ale to je možná jen první dojem. Co si po cestě na vrchol doopravdy museli zažít, to se dozvíte v tomto článku, který se pokusí tuto představu narušit.

Mezi nejznámější skupiny patří bezesporu BTS, Blackpink, Stray Kids, TXT, Twice nebo Seventeen. Ale je jich opravdu hodně. Skupiny jsou buďto chlapecké, nebo holčičí. Všechny tyto skupiny a jejich členové musí procházet takzvanými vyřazovacími koly, kde postupně vyřazují účastníky nejen podle jejich tanečních nebo pěveckých schopností, ale i podle jejich postavy a schopnosti držet dietu. Účastníci klidně celý den nejedí, aby zhubli (to se však týká spíše holčičích skupin). V současnosti už se může k-popová kapela zrodit třeba i prostřednictvím reality show. Poté, co se účastníci promění ve skupinu, tak stejně nemají vyhráno. Před nimi je dlouhá a těžká cesta k vrcholu. Celá kapela pak může spát

v jednom malém bytě, nebo třeba i přespávat ve studiu, a to z toho důvodu, aby celý den mohli trénovat náročné taneční choreografie.

Zkrátka, nemají to lehké, a proto mě mrzí, když pak slyším od svého okolí, jací jsou to šašci. (Ani gayové rozhodně nejsou, jen kvůli agenturám nemůžou navázat veřejný vztah, aby neporušili smlouvu. Někteří z menších kapel mají i děti.) Bylo by strašně fajn, aby je lidé přestali kritizovat, i když o nich nic neví. Proto tohle píšu a doufám, že se nad tím někdo alespoň trochu zamyslí. Pokud by vás to náhodou zajímalo víc, na Netflixu můžete najít dokument o *Blackpink* (holčičí k-popová kapela), který o tomto zčásti mluví.

■ Anna Boháčová, 8. A

— Džundži Itó —

Japonský spisovatel mangy se o ni zajímal již ve velmi mladém věku. Jeho dvě starší sestry četly komiksy od Kazua Komezu, který stvořil kultovní sérii *The Drifting Classroom*. Stylem kresby se inspiroval mnoha dobovými autory. Džundži vyrůstal na venkově. V domě, ve kterém žil, vedla dlouhá cesta do koupelny přes podzemní tunel. Ten pocit strachu, když tunelem procházel, byl jednou z jeho prvních inspirací pro tvorbu. Mangu začal kreslit jako koníček v roce 1994. V roce 1997 zaslal svoji povídku do měsíčníku *Halloween*. Byl to obrovský úspěch. Po tomto úspěchu napsal ještě další mangy, ale řeknu vám jen o těch přeložených.

Tomie. Příběh o dívce, která se vrací. Je překrásná a svůdná. Jmenuje se Tomie a coby dokonalá *femme fatale* ničí životy mužů i žen.

Spirála. Jedno obyčejné japonské maloměsto zachvátila posedlost spirálami. Objevují se všude.

V očích, vlasech, ve stěnách a postupně kolem sebe všechno proměňují. Bojovat můžete s démony, přízraky, duchy – ale jak chcete bojovat s tvarem?

Balonky oběšenců. Džundži Itó se vrací v parádním sborní-

ku svých osobně vybraných hororových povídek. Najdete tu létající hlavy, ohavné modelky, díry v těle, duchy, temné uličky i obludy. Bizar-ní svět Džundžiho Itóa je děsivý i fascinující. Každá z povídek je navíc doprovázena autorovým doslovem, ve kterém vysvětluje tajemství jejího vzniku a nechává čtenáře nahlédnout i do původních náčrtků a zrozsypných nápadů.

Ryby. Tadaši se rozhodne udělat své přítelkyni radost výletem k moři, ale v okinawských vodách číhá nebezpečím, které je jak smrtící, tak také odporné.

■ Anna Boháčová, 8. A

— Tipy na hry —

Pokud máte rádi strategické hry, tak bych vám chtěl z vlastní zkušenosti doporučit následující tři:

They are billions

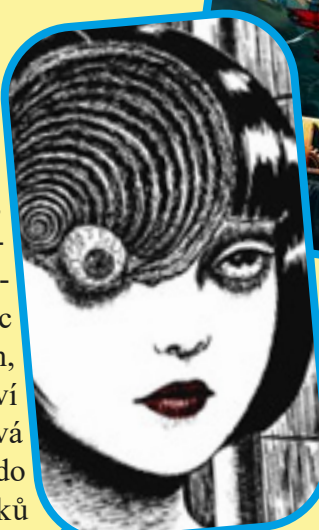
Zombie rts hra, ve které musíte postavit kolonii a ubránit se, jak už název napovídá, před milionem zombie. K tomu vám budou napomáhat obrané věže nebo silné jednotky. Ve hře najdeme kampaň, survival mód s náhodně vygenerovanou mapou nebo mapy ze steam workshopu, které udělali fanoušci hry.

Grafika: dobrá; **ovladatelnost:** hýbete jenom myší a kamerou – na tom snad nejde nic zkazit; **příběh:** je tam, ale nečekejte nic zázračného; **obtížnost:** na třetí nebo čtvrtý pokus už vám to určitě půjde; **cena:** 30 €.

Hearts of iron 4

Strategická hra o druhé světové válce, ve které převezmáte kontrolu nad jakoukoliv zemí z éry druhé světové války. Budete muset řešit bombardování nepřátelskými letadly a následnou opravu škod, jestli máte dost paliva, továren, zbraní, tanků, lodí atd.

Grafika: vypadá dobře; **ovladatelnost:** stejně jako

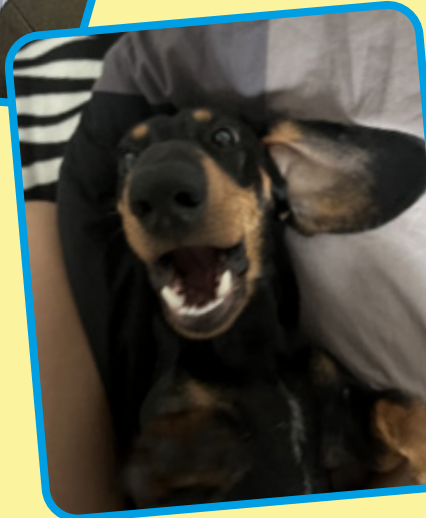
Carrier comand 2

V této rts hře ovládnete letadlovou loď a musíte obsadit všechny ostrovy dříve než nepřítel nebo zničit nepřátelskou letadlovou loď. K tomu vám budou napomáhat vzdušné i pozemní jednotky. Budete muset ubránit obsazené ostrovy a udávat příkazy, co mají vyrábět.

Grafika: dobrá, většinu hry uvidíte vodu; **ovladatelnost:** dobrá; **příběh:** slabý, ale na druhou stranu není to příběhová hra; **obtížnost:** lehká, ale někdy se to změní ve zmatené pobíhání po kajutě s explozemi a alarmem v pozadí, většinou na těžších ostrovech; **cena:** 29 €.

■ Ondřej Juhász, 7. B

— Proč zrovna jezevčík? —

Jezevčík a jeho minulost. Je to velmi oblíbené psí plemeno, které se v minulosti používalo především pro myslivost. Jezevčík se dá hovořově označit i jako „norař“, kvůli jeho dřívějšímu využití pro norničení. Jeho původ najdeme v Německu (*Dachshund* = „jezevčí pes“).

Jezevčík a jeho přítomnost.

Dnes se jezevčík chová spíše jako domácí mazlíček. Najdeme ho v různých podobách – z pohledu velikosti, podoby srsti nebo obrovské škály barev. Hodí se i na psí výstavy. Je to velice společenský pes, velmi přátelský a oddaný. Ale také je dost tvrdohlavý, proto potřebuje důslednější výchovu.

Jaké je to mít jezevčíka? Jak už bylo uvedeno, jezevčíci jsou hodně tvrdohlaví. Ale jsou také přátelští, proto vás každý pejskař v okolí bude znát. Když jsou malí, jsou jako dinosauři (kvůli zubům), takže se vás lidé budou často ptát, jestli jste

v pořádku (kvůli škrábancům). Postupem času začne určitě dělat neplechu, takže je opravdu potřeba tvrdá výchova. Pokud na něj nebudete přísní hned od začátku, už se nenaučí, že vy jste pán, a nebude vás poslouchat. (Ukázkový příklad je maminka, která za mnou běží, jen vidí, že ho plácnu po zadku, ale v noci do jedenácti ji slyším, jak na něj křičí, ať už ji nechá být.) Buďte tedy přísní!

■ Anna Boháčová, 8. A

— Odpadky — Česko ve srovnání s Albánií

Kolikrát, když jdu v Čechách v lese na výlet, tak si strašně stěžuji na odpadky, ale jsme s odpadky na tom opravdu zle? Letos jsem byl s rodinou na dovolené v Albánii a zjistil jsem, že na tom nejsme tak špatně. V Albánii je skoro nemožné najít tříděný odpad. Albánci házejí odpadky kolem silnic z okýnek aut, na hromadách odpadu se pasou koně, někdy kozy nebo ovce. Prostě je těžké najít místo v Albánii, kde by nebyly odpadky. Ale abych nepomlouval jenom Albánii, tak okolní státy – například Černá Hora nebo Srbsko – na tom nejsou o moc lépe. Při návštěvě Srbska jsme chtěli zastavit podél silnice a dát si oběd. Bylo těžké najít místo bez odpadků, takže jsme nakonec jedli na benzínce, kde běhal toulavý špinavý pes. V Černé Hoře byly zážitky téměř totožné. Nevěřil bych, že 16 dní v Albánii změnil můj pohled na tuto situaci v Česku. Nechci říct, že v Albánii mají všechno plné odpadků, protože na některých místech to pravidelně uklízejí, ale takových míst je málo. Na závěr vám chci říct, že si musíme vážit naší země, protože určitě nechceme, aby to tu vypadalo jako v Albánii.

■ Vojtěch Dvořáček, 9. D

Redakce časopisu a kontakt:

vedoucí redaktorka: Denisa Vítková (uč.) • redakce, sazba, grafická úprava: Milan Slezák (uč.)
 • redaktori tohoto čísla z řad žáků: Anna Boháčová (8. A); Anastasia Bun (7. D); Vojtěch Dvořáček (9. D); Ondřej Juhász (7. B); Anna Mužiková (7. C); Tomáš Liška (9. D); Veronika Štěpánková (7. B); Tereza Tejklová (8. A); Jakub Vinopal (9. D) • mail: vitkova@zsshk.cz • adresa: Školní časopis Školák, ZŠ Štefánikova 566/26, 500 11 Hradec Králové